

отново, човѣкъ може да измѣни условията на живота си. Не може ли да се новороди, той ще остане при старитѣ условия, дето ще се мѫчи, ще страда, ще пада и става и, въ края на краишата, нищо особено нѣма да постигне.

Казано е въ Писанието: „Ако не се родитѣ изново, не можете да влѣзете въ Царството Божие.“ Следователно, ако не се родите изново, сиромашията, грѣхътъ, мѫчението, страданнето ще вървятъ следъ васъ. Родите ли се изново, вие ще се съблѣчете отъ всички несгоди, както змията съблича кожата си. Не може ли да се освободи отъ несгодитѣ на живота, човѣкъ ще остане въ стария животъ. Мнозина искатъ да знаятъ, родени ли сѫ изново, или не. Това тѣ сами знаятъ. Нѣкои сѫ едва заченати, и трѣбва да прекаратъ цѣли деветъ месеца при неблагоприятни условия — въ утробата на майка си. Тѣ сѫ изложени и на помѣтане. Ако майка имъ е разумна, ще ги роди, ще имъ даде условия за новъ животъ. Ако е неразумна, може да ги пометне. Когато се зачене, човѣкъ трѣбва да се моли, да не го пометне майка му, но да го роди благополучно. И Христосъ прекара три неблагоприятни, тежки дни въ утробата на земята, но следъ това възкръсна, роди се изново.

Какво представя помѣтането? Човѣкъ може да бѫде пометнатъ отъ утробата на майка си, но може да изкочи и отъ файтонъ, отъ тренъ, отъ аеропланъ, отъ прозорецъ и т. н. И това е помѣтане. За да не бѫде пометнатъ,